

Kim Bu Adam

– Lütuf VELİ · 25 Mayıs 2010

Suyun akışındaki gizem uzaklara salmıştı, neidüğü bilinmez bir ruh halinin çıkmazındayken ayaklarının esiri bu adamı...Birkaç gündür soran gözlerle etrafını seyrediyor da bir kelime konuşmuyordu.Meraklıların kendi aralarındaki konuşmaları bile rahatsız etmiyordu onu,ya da öyle görünüyordu.Kimdi ,ne için gelmişti,ne arıyordu...Ne bilen vardı ne de onu tanıyan...Bir takım şehir efsaneleri doğmaya başlamıştı bile...En ilginç de bu sarışın mavi gözlü adam Türk değildi ve Türkçe bilmiyordu...Bir zamanlar şehrin yarısının sahibi olan İncikyan`ın avrupadaki mirasçılarında biriydi ve atalarının topraklarını keşfediyordu...Malum avrupa birliğine girmeye yeltenen Türk devletinden böyle bir yasa çıkarılması istenmiş ve de çıkarılmıştı.Şimdi bu kefereler gelecek tapusunu gösterip mahkeme kararıyla babasının dedesinin malına el koyabilecekti.Olur muydu sahi...

Şehrin türedi zenginlerinden yoğurtyemez ailesi en fazla muzdaripti bu gizemli yabancı ve hakkındaki şehir efsanesinden.Öyle ya sahipsiz kalan bu Ermeni mallarına kimselerin müdahalesi olmadan işbirlikçi tapu müdürü sayesinde el koymuş ve sahiplenmişlerdi.Öyle ya şimdi bu yasa çıktıysa,çıkacaksa kime dokunacaktı elbette onlara...İyisi mi önlemini almalıydılar.Ankaraya gidilecek bu yasanın durdurulması ve ya bozulması için seçtiği vekillere baskı yapılacak olmadı gelen kefereler sindirilecekti.Ama nasıl yapılacaktı ki...Ailenin sakallıları toplanmış bir karara varmışlardı saatler sonra...

Ailenin gözbebeği olan avukat Hilmi görev yaptığı vilayetten çağrılacak önce ona danışılacak ve bir yol haritası çıkarılacaktı...Diğer yandan bu adam sürekli gözetim altında tutulacak,takip edilecek ...gezdiği yerler,neler yaptığı gözü açık biri tarafından adım adım izlenecekti.Gerekirse temasa geçilecek arkadaş olunacaktı.Bunu kim yapabilir diye epey tartıştıktan sonra ,polislikten tart sarı Necip`inyapabileceğine karar verilmiş ve hemen çağrılmıştı heyeti yoğurtyemezlerin huzuruna elpençe huzura gelen Sarı Necip önemli bir görev üstlenmenin verdiği bahtiyarlıkla hemen işe koyulmuştu.

Adam yine yalnız şehrin iki yakasını birbirine bağlayan köprünün üzerinde akıp akmamakta kararsız suya dalmış gitmişti.Ne yanından geçen insanları görüyor ne de seyrettiği suyu...Bir başka alemdeydi sanki...Trafığın yoğun olduğu bu saatlerde oldukça rahatsız eden klakson sesleri köprünün üzerinde öyle dayanılmaz olurdu ki bu sesler bile ona ney sesi gibi geliyordu.Huzur içindeydi adeta,Sarı Necip bir süre adamı izlemiş sonra yakın takibe almıştı.Adam bir saat kadar köprünün üstünden suyu izlemişbelki de sesindehuzur bulmuştu da nice sonra olduğu yerden şehrin solan sülüetini seyretmiş hafif bir tebessüm belirmişti dudağında.Bir sokak köpeği yanaşmış paçalarını kokluyor belki de tepkisini ölçüyordu da adam sadece bir tanıdıkmiş gibi başını okşadı bu davetsiz misafirin.Sevildiğini anlayan köpek köprünün duldasına çekilip adamın hareketlerini seyre daldı...Bir adam suyu seyrediyor onu bir sokak köpeği...Allahın işine bak ben de onları seyrediyorum diye gülümsedi kendi kendine konuşurken Sarı Necip...

Avukat Hilmi yasal yönden bu toprakların ve malların geri iadesinin mümkün olmadığını ancak yeni çıkarılan yasayla devletin azınlık haklarına yönelik bakış açısının değiştiğini ilerde belki bu malların yani azınlıklardan kalan tapu ya da beratların Avrupa Birliği Yasalarınca iade edilebileceğini söylemiş Nezir Yoğurtyemezi biraz olsun rahatlatmıştı da bu dedikodusu çıkan kişi kimdi.Sarı Necip`ten de bir haber çıkmamıştı.Akşama gelir zahir dedi oğlu Fakı...

Sarı Necip Köprünün kenarındaki dut ağacının altında sigarasını içiyor çaktırmadan o gizemli adamı ve yaptıklarını seyrediyordu da ...yaptığı birşey de yoktu adamın.Köprünün üzerinden suyun akışını seyreyliyor arada bir de uzaklara bakıyordu.Artık akşam olmak üzereydi,adam ağır ağır yaslandığı köprü korkuluğundan yekinmiş onu seyreden sokak köpeği de yattığı yerden kalkmıştı.Sanki aralarında gizli bir iletişim vardı.Adam yavaş yavaş şehre doğru yönelirken beş metre ardında köpek ve onun da on metre kadar ötesinde Sarı Necip....

Sarı Necip elindeki not defterine adamın yaptıklarını dahası yapmadıklarını not almıştı saati dakikası olmak üzere.Adam şehrin içinde arka sokaklara doğru yol alırken onu takip etmekten ne köpek ne de Sarı Necip vaz geçmemişti.şehrin en eski yerleşim yeri olan artık günümüzde pek de kullanılmayan Lale semtine gelmişlerdi.Bu semt adını Lale devrinin gl bahçelerinden almıştı.Bilinir ki Tanzimatın o savrukluğu sadece İstanbulda ,Bursada ,Edirne'de, yaşanmıştır.Oysa aynı eğlence meclisleri saray efendilerinin yaşadığı her yerde yaşanmıştır.İşte bu semtte onlardan biriydi, İlçede geçmişi pek hatırlanmayan.

Bu semt terkedildikten sonra şehir efsanesinin etkisiyle define avcılarının adeta hergün uğrak yeri olmuş bozulmayı yıkılmayı hızlandırmışlardı.Bir keresinde İstanbul'dan gelen defnecilerin yönlendirmesiyle Sarı Necip`te buna katkıda bulunmuştu...Bu nedenle her sokağını iyi biliyordu bu metruk yerin.Bu adamın ne işi vardı burda ...yoksa sanıldığının aksine o da defnecilerden miydi.yleyse bile bu vakitte define aranır mıydı .Hem adamın elinde ,üstünde define aramaya yarayacak bir edavatı da yoktu...

Sarı Necip kendince adamı tanımaya çalışırken adam şehrin bu izbe,harabeleri arasında geziniyor sanki bir yer arıyordu.Nihayet 1800`l yıllarda yapılmış şehirdeki ilk Ermeni okulunun önünde durmuştu.Rivayete göre bu okul bir İspanyol rahip tarafından yapılmıştı.Taş bir binaydı ve ayakta kalabilen yapılardandı.Bu rahip sırtına giydiği esvabın üzerine bir kendir bağlamış.Ondan dolayı halk ona kendirli demiş.şimdi bu binanın adı da Kendirlinin binası diye anılıyordu.Adam binanın dışını dörtbir yandan seyretmiş sonra içeri girmek için kapıya yönelmişti.Oysa son zamanlarda tinercilerin zarar vereceğini düşünen kültür müdürlüğü kapıya kocaman bir kilit koymuştu da camları kırık bina ,sanki Hocanın türbesine benziyordu.

Sarı Necip bir metruğun köşesine kmş uzaktanda olsa bu adamı seyrediyordu.Köpek ise biraz daha ısınmış adamın hemen yanibaşında ondan gelecek komutu bekliyormuş gibi onu seyrediyordu.Nihayet

camı olmayan bir pencereden içeri girmişti adam...İşte o zaman iyice meraklandı Sarı Necip ...İçerde ne yapıyordu bu kefare,yoksa şehir efsanesinde bahsi geçen Kendirinin hazinesini mi alacaktı.Eli silahına gitti Necip`in...`O zaman sana iş düşecek dostum.` derken mutluydu Necip...

Sarı Necip hırslanmıştı bu adama ve yaptıklarına karşı.Polislikten kalma alışkanlığı devam ediyor ,silahını hep yanında taşıyordu.Sessizce yaklaşmıştı adamın içeri girdiği pencereye de pencerenin altında köpek bekliyordu.Sarı Necipin geldiğini görünce kulağını kabartmış dahası hoşnutsuzluğunu belli etmek istercesine homurdanmıştı da Sarı Necipin kararlı bir şekilde üzerine geldiğini hissedince uzaklaşmıştı köpek.Ancak birkaç metre öteye çekilmiş olacakları izliyordu sanki...

Sarı Necip hızlı bir hareketle adamın girdiği pencereden içeri girmiş girerken de eli silahındaydı.Bu binanın her köşesini de iyi biliyordu.Daha seksen öncesinde bu bina okul olarak hizmet verirken odalarında saklanmış ,ilk kez aşkı bu binada yaşamıştı...Dahası bu binanın öyle sote yerleri vardı ki okulun idari personeli bile girmeye korkar da Sarı Necip girerdi.İçeri girdiğinde loş bir ışık vardı karşı pencereden içeri sızan.Binanın içi dökülse de dışarısı taşın gücünü yansıtırçasına ilk günkü gibi ayaktaydı.Sarı Necip içeri girdikten sonra silahını eline almış her an karşılaşacağı süprize hazırı.Önce odaları usulca yokladı adam yoktu.Sonra binanın dehlizindeki gizli bölmelere baktı yine kimsecikler yoktu...Çocukluğunda saklandığı yerleri kontrol etti yine adamın izinden eser yoktu...İyice şüphesi artmaya başlamıştı...

Binayı baştan aşağı birkaç kez kontrol etmiş,bir türlü adamı bulamamıştı.Gözüyle gördüğü giren şüpheli yer yarılmış da sanki içine girmişti...Ümitsizce ve kendi kendine homurdanarak girdiği pencereden dışarı çıkmıştı ki...Kapıda onu bekleyen polisler vardı.Bir ihpar almışlardı.Bu metruk yasaklı binaya iki şüphelinin girdiği ve uzun süredir çıkmadıkları ihbar edilmişti.Sarı Necip kimliğini gösterdiyse de polisler onu karakola götürmüşlerdi.İçerde kapsamlı bir de arama yapmışlar ve tutanaklarını tutarak ayrılmışlardı binadan.Tutanakta;

İhbar edilen metruk binada Necip Öncel isimli şüpheli,tarihi binayı gezmek gayesiyle girdiğini söylemiş.Kendisi de emekli polis olan zanlının ifadesi alınarak karakola davet edilmiştir...yazıyordu.

Binadan polisle beraber ayrılırken Sarı Necipin dikkatini çeken küçük bir ayrıntı vardı.O köpek hala binanın etrafında ve pencereye bakıyordu.Poliste Sarı Necip bu gizemli şahıstan hiç söz etmemiş ,komsere güzel de bir hikaye anlatmıştı.Ortaokulu bu binada okuduğunu,çocukluk yıllarını hatırlamak o günleri ve şimdi pekçoğu ölmüş arkadaşlarını yad etmek için binaya camı kırık pencereden girdiğini itiraf etmiş...Komserin baba nasihatıyla polis olduğu hatırlatılmış ve bu hareketin yanlışlığı birkaç kez tekrar edilmişti.Bir de demli çayını içerek komserin yanından,karakoldan ayrılan Sarı Necip ilk olarak bu binayı en iyi görebileceği yeri düşünmeye başlamıştı.Şimdi tekrar gitsem,polisler muhakkak oraya bir gözcü koymuştur diyerek planlar yapmaya başlamıştı ...

Binanın karşısında bulunan bakkala bir sigara almak bahanesiyle girmiş bakkal sigarayı verirken gözü binanın o kırık penceresinden taraftaydı.Köpek hala orda bekliyordu.

``Demek ki adam burda,gitmemiş, çıkmamış ...`` diye düşünmüştü de sesli düşünmüş olacak ki bakkal aval aval yüzüne bakıyordu...

-Yok yok ...sana demedim.Bir arkadaşı düşünüyordum da...

-Ha,öyle mi dedi, bakkal.

-Bu binayı kullanmıyorlar mı,dedi...eliyle gösterirken.

-90`larda terkedildi, yeni mektep yapılıncaya kadar kederine bıraktılar ,dedi adam.

-Giren çıkan oluyor mu,bu binaya ...

-Yok beyim bugün iki deli girmiş polis bir malamatlıkla aldı götürdü.

-ikisini de mi götürdü....

-Zaar bilmem,biri gaybolmuş mu ne dediler...nasıl gaybolduysa...

-Bu binaya başka zamanlarda girip çıkan oluyor muydu...

-Sanmam beyim,bir ara televizyoncular mıymış neyse onlar belgesel için girdilerdi.O zamandan benim kilitli.

-Peki bu adamlar niye girmiş ki...

-Delinin niyesi olur mu beyim ,canı istemiş girmiş herhal...

Sarı Necip adamı adeta sorguya tutarak almak istediğini almıştı.Adam hala bu binadaydı...Hem bunun ispatı köprüden beri onu takip eden köpeğin gözlerinin pencerede olmasıydı.Ordan ayrılmamasıydı.İyisi mi hem bakkalla sohbeti geliştirecek hem de buradan binayı takibe alacaktı.Önce bir büsküvit sonra bir kola derken adeta bakkalı bir lokanta gibi kullanmaya başlamıştı.Bakkal memnundu bu adamın burda olmasından belki de günlerce alışveriş yapamayan bakkal bugün ,Sarı Necipin isteklerine yetişemiyordu....Dükkanın önüne de bir masa çıkarmış sandalye getirmiş dahası yakındaki kahveden çayını bile ısmarlamıştı.Necip bir yandan bakkala laf yetiştirirken gözü köpek ve penceredeydi...Vakit hayli geç olmuş Sarı Necipin gözü bu metruk binada bakkalın gözü onda...Bakkal bir yandan toparlanırken bu paralı müşteriyi de kırmak istemiyor adeta vaktin geldiğini anlamasını bekliyordu.Selim cephesinde hala binada olabilecek harekete odaklanmışlık devam ediyordu.

Selim bir ara gözünü binadan kaçırmıştı ki,köpeğin önünde biri varmış gibi oynadığını görmüş anlam verememişti.Köpek kuyruk sallayarak binadan ayrılıyor kendinden tarafa doğru geliyordu.Anlam veremediği bir hareketlilik vardı ...Bir süre köpeğin hareketlerini izlemişti şaşkınlıkla...

Köpek dükkanın önündeydi ve kendine bakıyordu.Elindeki büsküvit parçasını ona uzattı.Önce gözlerine baktı hayvan sonra kuyruğunu sallayarak yaklaştı selime...Bakkal olanları köşesinden şaşkınlıkla seyrediyordu.Önce bu adam gelmiş sorular sorular,adamın gözü belli etmese de binada...Sonra köpeğin gelişi ve sıcakkanlılığı ve adını bile bilmediği adamlarla münasebeti...Bunları düşünürken saatine baktı ve oldukça geç kalmışız derken Sarı Selim oturduğu yerden kalkmış cebinden çıkardığı ellilgi bakkala

uzatmıştı.Bakkal hesabı yapmış 12 lira 50 kuruş iade etmişti...50 kuruşu uzatarak büsküvüt vermesini istemiş ve aldığı büsküvütü tek tek köpeğe yedirirken bir yandanda binaya bakmış ve artık bu adamın binada olmadığına karar kılmıştı.Polissel içgüdüğü köpeklerin hissine güvenirdi.

Geçmişte bir çok olay yaşamıştı olay yeri incelemelerinde köpeklerin altıncı hislerinin çözüme ulaştırdığı...Artık bakkala teşekkür etmiş günün raporunu çıkarmak için evine doğru yönelmişti de aralarında başlayan sıcaklıktan olsa gerek bu yalnız köpek de peşine takılmış uzaktan da olsa takip ediyordu ...Bir8 süre haberi yokmuş gibi davrandıysa da kendisi yavaşladıkça o da yavaşlıyor ,hızlandıkça hızlanıyordu.Nihayet yorgun, evin kapısından içeri girerken köpeğin evin önündeki çınarın altına çöktüğünü görmüş kendisini izlediğini hissetmişti.Kapıyı kapattıktan sonra anahtar deliğinden bir süre köpeğin hareketlerini izlemişti...Köpek uzanmış başını ayaklarının arasına almış kapıyı seyrediyordu.

Bu adam kimdi, köpekle ilişkisi neydi,neden bu köpek kendisini takip etmişti.Acaba aç bir sokak köpeği miydi yoksa...bunları düşünürken uykunun dayanılmaz ağırlığı göz kapaklarına hakim olmuş,uykuya dalmıştı Selim...Kapının sert ve hızlı hızlı çalınması daldığı uyku aleminden kaldırmış,şaşkın şaşkın ne yapacağını düşünüyordu.Refleks olarak eli beline gitmiş silahını çıkarmıştı...

Sarı Necip temkinliydi uykusundayken bile yarı uyanık olurdu.Bu belki de mesleki bir alışkanlıktı ve bu sayede belki de pek çok tehlikeyi bertaraf etmişti.Nihayet kapının çalması son bulmuştu ki yana çekilerek kapıyı açmış silahıyla emniyete almıştı kendini.Ayağının yardımıyla kapının usulce açılmasını sağlamıştı.Kapıda hiç tanımadığı,hali görünümü gayet de düzenli görünen bir genç vardı ki ...Tanımıyordu,ne için gelmişti ve gecenin bu dönüm vakti ne istiyordu...Silahını gencin üzerine doğrultmuştu kafasından binlerce soru geçerken...Genç korkmuş ne yapacağını şaşırılmış gayri ihtiyari ellerini havaya kaldırmıştı,sanki fırsatını bulsa kaçacak gibi.

-Kimsin ve neden kapıyı çaldız uzun uzun,dedi Sarı Necip...

-Şey...ben ...be... yandaki yolda yüürü... demiş ve bayılmıştı korkudan kafasına silah dayanan bu genç...

Sarı Necip genci içeriye almış ,ayıması için kafasına soğuk su şoku yapmıştı.Az sonra kendine gelen genç şaşkın hem de korkmuş etrafına bakınırken kendine bakan bir çift gözle irkılmış ve,

-Ne işim var benim burda...hem siz kimsiniz...

-O soruyu benim size sormam gerek.

-Şey yolda yürürken yanıma yaklaşan bir adam rica etti...bu mektubu size vermem için...derken cebinden ikiye katlanmış mektubu korkarak uzatmıştı Necip`e...Necip hızla zarfını yırtmış ve mektuba göz atmıştı.Tanımadığı bir yazı ve ilk cümlesi de gayet resmiydi.`Mister Necip,`Yer yer Türkçe zorlandığı yerde İngilizceydi mektup...Necip mektubu okurken kalkmaya yeltenen aracı genci iki kez ikaz etmiş ve oturtmuştu yerine.Mektubu bitirdiğinde gence gidebilirsin demiş ve kapıyı açmıştı...Genç korku ve panikle öyle bir kaçmıştı ki koşarken önündeki köpeği görmemiş tepelemişti.Köpek can havliyle adamın ardından bakakalmış bir iki sızlanma sesinden sonra yine Necip`in evini gözetlemeye başlamıştı...

Necip hala okuduğu mektubun etkisindeydi.Mektupta anlatılanlara göre, sanıldığı gibi bu gizemli şahı

ülkenin bekasını tehdit eden azınlık kuklası ve mal mülk peşinde olan biri değildi.Sadece ailesinin izini bulmaya çalışan,köklerini araştıran bir kayıp kimlikle karşı karşıyaydı.Özetle bunları anlatmıştı mektubu gönderen şahıs da isterse buluşmak istediğini ve adresini veriyordu.

Necip için bu hem iyi hem de kötü bir haberdı.İyi yanı kendini görevlendiren ağa ve ailesi huzura kavuşacak görevini yapmanın saygınlığını kazanacaktı.Kötü olması ise bu vesileyle emeklilik zamanında mesleğini yapıyor olmak polisçilik oynamak hoşuna giderken...çözümlemesi hem maddi olarak artık ağadan elde edeceği gelirin kesilmesi hem de bu ilçede böylesine heyecanlı bir iş bulmasının zorluğuydu.

Ancak Necip`in kafasında hala sorular vardı.Bu adam kimdi ki kendisine ulaşabilmişti.İkincisi ise o metruk binada nasıl yok olabilmmişti.Dahası bu adamın aradığı kimdi ailesini neden burda arıyordu.Bu ve benzeri soruların cevabını almak için ve emin olmak için adamın verdiği adrese gidecekti.Necip tekrar yatağına uzanırken,``Sabah ola hayrola demiş silahı elinde uyuyakalmıştı...

Vakit hayli geç olmuştu gözlerini açtığında.Akşamın yoğunluğu ve uykusunun bölünmesi onun ölü gibi yatmasına neden olmuş ve nerdeyse ikinci vakti kalkabilmişti.Kalktığında ilk işi kapıya koşup kapının deliğinden bakmak olmuştu.Hayret köpek yoktu,gitmişti...Pek de merak etmedi aslında...`` demek ki sokak itiymiş`` derken masanın üzerine bıraktığı mektubu tekrar eline aldı ve atladığı bir teferruat olup olmadığına tekrar tekrar baktı.Bu mektup babasının vasiyetini yerine getirmek için bu ilçeye gelen sessizce araştırma yapan bir Kanada Ermenisinin sanıldığı gibi kötü amaçlarla gelmediğini açıklayan mektubuydu....

Daha fazla gecikmemek için ayak üstü bir kahvaltı yapmış ve hızla üzerini değiştirip dışarı çıkmıştı Sarı Necip.Kapıda karşılaştığı komşularıyla selamlaşmış birkaç gönül okşayan sözlerle onlarla sohbet etmişti...Komşuları ona komser bey,komserim diyorlardı da bu vasıflar ondan irak olsa da hoşuna gidiyordu böyle vasıflandırılması...

Sarı Necip ,nihayet şehrin tek otelinin bulunduğu tepeye doğru yürüyordu.Acabalarla beyni meşgul bir ayağı hep gerisin geri gidiyordu.Ancak kendisini güvende hissetmesi için her ihtimale hazırlıklıydı.Silahı yanındaydı...Kızı gibi severdi silahını.

Bu yol oldukça ıssızdı.Hele sabahın erken saatlerinde insan görebilmek mümkün değildi. Aynı zamanda şehrin akciğerleri olan ormanlık alan içindeydi,belediyenin tesisleri ve oteli.Arada bir devlet hastahanesine giden arabalar da olmasa belki de iyice tırsıyacaktı Necip.

Kimdi bu adam ve nereden biliyordu kendisini takip ettiğini.

Bu muammaya dönüşen takip ürkütmeye başlamıştı geceyle birlikte Necip`i...

Demek ki adamında sağlam istihbaratı vardı,ustaca işini yapan.Oysa necip ne kadar dikkatli olduğuyula övünür kendini hissettirmeden bir ceylanı bile takip edebileceğini söylerdi.Beş yıl istihbarat dairesinde görevde bulunmuş çeşitli fikir gruplarına sızmıştı 12 Eylül öncesi.Kimsenin de ruhu duymamıştı taa ki yakalanıp gözleri hapishanede ışıldayana kadar...Görevden göreve gitmiş hepsinden teşekkür ve ödüllendirmeleri vardı.En son Dev-Sol davasında deşifre oluncaya kadar bulunmuş bu gizli örgütün yönetim kuruluna kadar sızmıştı...

Oysa şimdi basit bir takip olayında çuvallıyordu ya da karşı istihbarat vardı kendine karşı.Takip ettiği adam mektubundan anlaşıldığı kadarıyla her şeye vakıftı.Dahası buluşma teklif ediyordu.Mektubu hatırladı birden,büküp arka cebe koymuştu...Tam mektup yerinde mi diye kontrol ederken Ormanın içinden aniden çıkan köpek bir metre önünde kuyruk sallıyordu.Bo akşamki köpekti...gizemli adamın takipçisi.Köpek burdaysa adam da burdadır dedi kendi kendine...Gayrı ihtiyari eli silahına gitmişti Necip`in de köpek memnuniyetsizliğini hırlayarak gösterdi...İkaz ediyordu sanki ...

Birkaç adım daha atmıştı ki takibinde köpek ,bir hışırtı duydu ormanın içinden gelen.Bir üçüncü göz izliyordu onları.Bunu hisseden Necip adımlarını hızlandırmış bir an önce tesise ulaşmak istercesine acele ediyordu.Tesise iyice yaklaşmıştı. Belki bir kaç adım daha yürüse tesise ulaşacaktı,olmamıştı çünkü az önce kendisini takip eden o üçüncü göz yola çıkmış ve karşısındaydı.O gizemli adam...Tebessüm ediyordu,sanki tüm gizemime rağmen benden korkmana gerek yok der gibi.Necip olduğu yerde kalakalmış adam ona doğru yaklaşmıştı...

-Selam mr Necip...kusuruma bakma seni böyle alelacele çağırdığım için...Adam gayet samimiydi,selam verirken bir Türk gibi elini de uzatmıştı.Necip şok üstüne şoka uğradığı için olanlara dahil olamamıştı henüz...

Selam verirken elini de uzatmıştı adam,belli ki Türk örf ve adetlerini çok iyi biliyordu.``Aleyküm selam`` derken Necip şaşkındı hala.Gayrı ihtiyari Necip de elini uzatmış bu yabancıyla tokalaşmışlardı.Adamın pozitif bir enerjisi vardı kendine çeken.Necip kolay kolay yeni tanıştığı insanlarla böyle sıcak temasta bulunmasa da şimdi istemedenden de olsa dümen suyuna kapılmıştı sanki,istemsiz sürüklendiğini hissetti.Adam,

-Beni izlediğinizi biliyorum,derken gayet güzel Türkçe konuşuyordu.Necip şaşkındı,nasıl bilebilirdi ki...Acaba bu adam casus muydu yoksa emrinde özel casusluk şirketi mi vardı...sorular ,sorular beynini kemiriyordu.Necip dalmış düşünürken ,adam;
-Mr Necip buyrun otele gidelim,sizinle konuşacaklarım var.Biliyorum beni tanımak ,hakkımda bilgi toplamak istiyorsunuz.Tüm bilgileri vereceğim.Sadece küçük bir yardım karşılığında.Hani ne diyordunuz siz.``Al gülüm ver gülüm`` diyerek bir de espiri yapmıştı.Adam samimiyeti ilerletmek istercesine elini Necipin omuzlarına atmış sıcak davranıyordu.Otele gelmişler ve ücra bir köşesine çekilmişlerdi.Otururken çayları gelmişti,bu da herşeyin planlı olduğunu gösteriyordu.Küçük ayrıntılar gözünden kaçmazdı Necip`in.Çaylarını yudumlarken Necip olabilecekleri düşünüyor her duruma karşı hazırlıklı olmaya çalışıyordu.Henüz birkaç yudum almışlardı ki olağan görünen çevre ve durum

kendilerine doğru gelen ayak sesleriyle değişmeye başlamıştı .Koridordan gelen ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu.İyice tedirgin olmuştu Necip,eli beline uzanırken adam,
-Merak edilecek bir şey yok ,bir dost tanıdık hem diyerek kaygılarını gidermeye çalışmıştı.Birkaç saniye içinde kendilerine doğru gelen adam ortaya çıkmıştı.Elinde bir dosya...hem tebessümle yaklaşıyordu bu adam.Yaklaştıkça sima tanıdık gelmişti de hafızası oyun oynuyordu sanki zorlanıyordu Necip.Adam iyice yaklaşmış ve,
-Dağ dağa kavuşmaz ,insan insana kavuşur derlerdi sevgili Necip...derken gülüyordu.Necip bu sesi ,bu gülüşü tanıyordu da kim olduğunu çıkaramıyordu,Mahçuptu.
-Tanımadın ,değil mi dedi adam.Devam etti konuşmaya,
-Haklısın 15 yıl oldu görüşmeyeli.En son Kuzey Irakta Barzani çapulcularıyla kapışmıştık.Telafer olayları nedeniyle hatırladın mı.Bugün Kuzey Irak bizim değilse ,ordaki Türkmenler öldürülüyorsa ,asimile edilip yok edilmeye çalışılıyorsa bizim ve hükümetimizin zaafiyetinden.Gerek senin gerekse birimizin raporları kulak ardı edilmese şimdi orda bu acılar yaşanmazdı.Bizim çektiklerimiz de yanımıza kar kalmazdı.

Uzun bir tirad yapmıştı hatırlanmak için bu adam ,sanki Necip`in körelen hafızasını aydınlatmak istercesine.Necip olayları yaşadıklarını hatırladıkça o büyük çatışmayı ve orda şehit verdikleri dostlarını amirlerini düşündü.Yoksa bu Turan komser miydi.Ama o çatışmanın ortasında kalmış beş kurşun yemişti.Öldü diye bırakmışlardı.Aman Allahım bu ses bu konuşma dahası bu gülüş...ondan başkası olamazdı...
-Turan komserim derken oturduğu yerden kalkmış sarılmıştı boynuna...gözlerinden boncuk boncuk yaşlar akıyordu Necip`in.Oysa kalpsiz bilinirdi çevresinde,bir gören duyan olsa ne derdi...
-He ya ,dedi komser...Şu öldü diye bıraktığınız bahtsız adam.
-Ama komserim...demişte gerisini duymak istemezcesine kesmişti konuşmaasını bu yılların ötesinden çıkıp gelen adam.
-Boşver be Necip,bu olayda suçlu peşinde değilim.Zaten biz oraya ölümü göze alarak özel birimden seçilmemiş miydik.Ben de olsam sizin yerinizde aynısını yapardım beş kurşun almış birini yük etmek aptallıktır savaşta.Tanrı ölmemizi istemedi hala hayattayız.Madem birbirimizi bir tyesadüf de olsa bulduk bunları konuşuruz bol bol.Şimdi asıl meselemiz bu değil.Asıl meselemiz bay Temizyan`ın sorunu.O ana kadar suskun çevresinde olanları dinleyen bu gizemli adam ilk kez onlara dönüp tebessüm etmiş ve,
-Nihayet beni hatırladınız...sevindim ben,derken unutulmasına sitem ediyordu sanki.

Asıl meselemiz bay Temizyan`ın tehcirde kaybolan halası ve ağabeyi...Yaşıyorlarsa ki şimdilerde halanın doksan yaşında ağabeyinde 60- 70 yaşlarında olduğunu tahmin ediyoruz demişti Turan komser...Necip anlatılanları dikkatle ve şaşkınlıkla dinliyordu da akli hala Kuzey ırağa gidip geliyordu.Yıllarca öldü bildiği komseri karşısında ve gerçektir.Öyle bir hal aldı ki Necip`in bakışları dinliyordu ama söylenenleri işitmiyordu,sanki kurşun vızıltıları beynini tırmalıyor çığlıklar yükseliyordu.Turan komser durumu sezinlemiş ve,
-Ohooo bizim adam uçmuş derken Necip`e bakıp gülüyordu.Necip geç de olsa içinde bulunduğu

durumu anlamış mahçup olmuştu hem komserine hem de elin yabancısına.

-Ben kurtuldum bu kabuslardan sevgili dostum kurtuldum darısı sana.Bak hem emekli olup hem de böyle işleri takip ediyorum.Temizyan beyefendiye yardım ediyorum...hem insani hem de maddi yönden tatmin oluyorum.Önceleri ben de senin gibi,sizler gibi ön yargılıydım ve kaç dosyayı geri çevirdim.Amaçlarını halisane görmediğim için.Benim için vatan ve millet birinci değerdir.Para kazanmak için ne toprağımın taşına insanımın tırnağına zeval getirmem.Temizyan ulaştığında bana dosyasını inceledim önce ve gördüm ki diğerleri gibi kapkaç yarasından yararlanma düşüncesi yok insani... kayıp akrabalarına ulaşma gayesi belki de bir vasiyeti yerine getirme düşüncesi var.Birlikte geldik bu ilçeye çünkü elindeki dökümanlar sizin ilçenizi işaret ediyordu.Yaptığım ön araştırmada da bu bölgeden de tehciye uğrayan ya da terketmek zorunda kalan hayli ermeninin olduğunu tespit ettim.Evet sevgili dostum karşılaşmamız tesadüfı olsa da güzel bir tesadüftü.Senin buralı olman bizim için bir avantajdır.Ondan yararlanmak istiyoruz,tabi ücrete mukabil.

Necip oturduğu yerden kalkmış ,Turana uzun uzun bakmış ve,

-Gel seni bir kucaklayım komserim,inan hiçbir şey beni bu kadar mutlu edemezdi.Hala o günün kabuslarını görüyor ,seni öldü diye bırakmanın vicdan azabını çekiyordum...Şükür ki Alahıma bana bu günleri de gösterdi,demiş ve iki sevgilinin kavuşması gibi mutluluk tablosu çizmişti komserini kucaklarken.Temizyan olanlara anlam veremese de güzel şeyler olduğunu hissediyordu. Nice sonra Necip,

-Aslında bu açıklamalarınız üzerinde çalıştığım dosyanın temize çıkması işimin bittiğinin delili.Boşta olduğuma göre neden olmasın elimden gelen desteği verir ve çalışmanıza ortak olurum.Hele ki sen varsan bir ucunda...eskisi gibi...demiş ve işi kabul ettiğini belirtmişti.Komser dosyasından çıkardığı bilgileri içeren birkaç fotokopi ile bir zarf vermişti.

-Bunları incele ve çalışmaya başlayalım.Temizyanın bir ay vizesi var bu süre içinde ölü ya da diri akrabalarına ulaşmaya çalışacağız.Ha bu arada bu işi sonuçlandırırız alacağın ücret 100 bin dolar , avans olarak da zarfta 20 bin dolar var demişti.Yalnız günlük rapor vermelisin sevgili dostum derken de buluşma yeri olarak bu oteli uygun görmüşlerdi.

Necip yanlarından ayrılmıştı da önce beye rapor vermeli onun ve çevresinin gereksiz korkularını sonlandırmalıydı. Böylece boş kalabilecekti.Yolda giderken beye anlatacaklarını kafasında tasarlıyordu.Hem çoktan haberin uçacağını ve beyin sabırsızca kendisini bekleyeceğini tahmin ediyordu.Tahmininde haklıydı.Her zaman bekletme adeti olan bey dış kapıda kendini bekliyordu.Tedirgindi biraz.

-Ooo nihayet teşrif ettinin komser bey...gözümüz yollarda kaldı yahu.

-Öncelikle rahat olun beyim,huzur bulun...çünkü korkulacak hiç bir şey yok.Adam ailesini arayan bir garip.Ha nerden biliyorsun dersin emin kaynaklardan ve...

-Kendi mi söyledi diyerek sabırsızlığını göstermişti bey.

-Evet hem kendi söyledi hem de onun davasını alan kişi...ki bu kişi benim silah arkadaşım can dostum.Dahası bu adam sanıldığı gibi mal mülk peşinde olmayıp bir vasiyeti yerine getirmeye çalışan

kişi.Demiş ve bildiklerini ayak üstü anlatmıştı da bey nihayet huzur bulmuştu bunu da kahvesini içerken hopurdatarak içmesiyle göstermiş,cebinden çıkardığı bir tomar parayı masaya atıp ``hakkın ,al`` diyerek beylğini göstermişti.

Necip yorgundu ama işi başarmanın ve de yeni iş almanın mutluluğu vardı üzerinde .Beyden mücadele alıp evine doğru giderken,kaç gündür ihmal ettiği ailesini mutlu etmek için kızının çok sevdiği çikolatalardan ve eşinin yıllardır iç geçirerek baktığı bir türlü alamadığı kürkü de alarak evine doğru gidiyordu. Öyle hafıflemişti ki üzerindeki yük ``mutluluk bu olsa gerek dedi`` evinin kapısından içeri girerken...

Necip evine gelmişti gelmesine de,hala kafasında bir takım sorular vardı.Gerek beyin kuşku uyandıran tavırları gerekse elin gavurunun gizemli geçmişinden dolayı.Oysa evinde mutluluk vardı kızı ve eşinin halleri görülmeye değerdi.Yıllarca emeklilik parasıyla geçinmeye çalışan bir polis ailesinin hayal bile edemeyecekleri para ellerindeydi.

Kızı birkaç kez saymıştı parayı ve babasına`` Babacığım sahiden bu paraların hepsi bizim mi!`` derken inanamadığı aşıkardı.Beyin verdiği bir tomar TL ve komserin verdiği dolarlar...Eşi de inanamıyordu,kocasının hayli zaman gizemli bir iş çevirdiğinden şüpheleri vardı,korkuları da.``Acaba,bir kirli işe mi bulaştı...kara para mı ?`` diye düşündüyse de yıllar sonra gelen paranın sıcak yüzü herşeyi unutturmuştu...

Mutlu yorgunluğun verdiği huzurla uyuyakalmıştı Necip.Eşi paraları toplamış kocasının cebine koymuştu.En emin yer orasıydı.Yıllarca bildiği en büyük para yüz tl olmuş,o da ay başlarında arta kalandan mutfak gideriydi.Oysa şimdi sayamayacağı kadar çok para avuçlarındaydı...Uyuyan kocasını yanaklarından öpmüş üzerine bir çarşaf örterek kızına işaret etmişti odadan çıkmak için.Necip öyle bir uykuya dalmıştı ki etrafındaki bu sevgi halesinden habersiz ama ta ortasındaydı...

Deliksiz bir uyku çekmişti Necip ...sedirden kalkarken .

-Oooo,amma uyumuşum dedi.Öyle ya yeni işin takibine çıkmalıydı.Daha ilk günden geç kalmak olmazdı.İlçenin nüfus müdürlüğüne gidecek bulabilirse tehcirden önceki dönem kayıtlarında bulunan gayrı müslimleri tespit edecekti.İşte burda bir handikap vardı.O da o zamanki kayıtların Osmanlıca olması.Osmanlıca bilmiyordu ve bilen eğitilmiş insan da azdı.Ne yapmalıydı,kimden yardım almalıydı.Bunları düşündü üzerini giyinirken.Önce nüfus arşivine gidecek ulaşabileceği kaynak olup olmadığını öğrenecek daha sonra gerekli izinleri alıp bir Osmanlıca bilen mütercim bulacaktı.

Eşi erkenden kalkmış,kahvaltıyı hazırlamıştı.Belki de aylardır birlikte kahvaltı yapmamışlardı.İlk kez birlikte kahvaltı yapma hevesiyle mutfakta dönüp duruyordu.Kocasının çok sevdiği yumurtalı sucuk çayın yanında hazırıdı.Necip sucuğun o keskin kokusunu alınca dayanamazdı,nitekim öyle olmuş onca işin arasında mutfığa yönelmişti.Eşi habersizdi geldiğinden.Arkasından yaklaşarak Necip eşini

kucaklamış açık olan boynuna sıcak bir buse kondurmuştu.Ocakta pişen mantarın sesi aşk oyunlarıyla yok olmuş iki sevgili gibi yeniden aşkları tazelenmişti adeta...Bu duygusallığı gözlerini ovuşturarak gelen kızları bozmuştu.O da Necip gibi sucuğun keskin kokusunu almıştı...

Necip bu aşk oyunundan uyandıktan sonra hızlı şekilde kahvaltısını yapmış.Eşini ve kızını öperek evden ayrılmıştı...Yine yeniden gizem avına çıkıyordu.Her yeni vaka onun için çözüm bekleyen bir sır perdesiydi.Bu halden zevk alıyor adeta yaşıyordu.

Necip evden çıkarken beyin dünkü heyecanını düşündü.Sanki değerli eşyasını kaybedip bulan bir yaramaz çocuğun sabırsızlığı vardı üstünde,anlam veremediği...`Kaybedeceklerini düşündü herhal dedi.`Yanından geçen arkadaşı Hasan`ı görmemişti.Hasan beyin uzaktan akrabasıydı ama beyi hiç sevmez fırsatı olsa bir kaşık suda boğardı.Çünkü bey ona göre feodalitenin son kasıntısıydı,yok edilmeliydi.Anarşik bir bakışı ve ruh hali vardı Hasan`ın.Hasan`ı doğrucu Davutluğundan dolayı çok severdi Necip.Dobra dobra içindekini insanın yüzüne söyleyen biriydi. Necip`in dalgınlığına anlam verememişti Hasan.Bir süre uzaktan takip etti ,belki farkeder diye de Necip`in burnunun dibini görecekti hali yoktu,çok düşünceli hatta dalgındı.Gerçi Hasan`ın da ona ayıracak vakti yoktu.Anası ısrarla, sevmediği hısımlı beyin konağına gitmesini ve diyeceklerini diyivermesini istemişti.Bu dünyada kimi vardı ki Hasan`ın bir anası bir de yüreğinde saklı sevdası.Onca yaşa gelmiş,hala bekardı.Annesi bir müddet ısrar etmiş de Hasan`da tık yoktu.İçti cız etse de kabullenmişti oğlunun bu halini.Oysa şunun şurasında ne kadarcık ömrü kalmıştı ki...Bir kaç kez Hasan anlar diye dokundurmuşsa da olmuyordu.Hasan oralı değildi,duymuyor,işitmiyordu annesinin sitemlerini...

Aslında herşeyden haberi vardı Hasan`ın da diyemiyordu ki Gavur beyin kızına sevdasını.Belki dese annesi istemeyerek de olsa isteyecek ,mutlu olacaktı Hasan.Ama anemi üzerim korkusuyla aşkını içinde yaşıyordu.Hiç sevmiyordu beyi de kızı Aslı sanki bu babanın kızı değildi.Tanrı onu bir başka yaratmış,Hasan`a yazmıştı...

Aslı`nın da bakışları Hasan`ı görünce yüzünün kızarması...gözlerini kaçırması boş olmadığını emareleriydi sanki.Beyin konağına yaklaşmıştı Hasan da önünden giden Necip çoktan beyin konağının önüne varmış kapıda biraz oyalanmış,sanki girip girmemekte tereddüt ediyordu.Hasan`ı görünce,
-Ooo ,gardaşım da gelmiş...valla ne iyi ettin ben de bir yoldaş arıyordum beyin yanına uğramak isterken...Bana yoldaş olur musun Hasan`ım.
-Neden olmasın,demiş gülmüştü Hasan.Çünkü ben de o kelaynağın yanına gidiyorum anamın hatırı için...
-Başka neden olmasın Hasan`ım derken Necip gülüyordu...olaya vakıf olmanın hinliğiyle.
-Yok be abi,karıştırma o davayı...gerçi görsem de ala olurdu derken sesini alçaltmıştı.

Birlikte bahçe kapısından içeri girmişlerdi.Bey bu saatlerde genelde evinin önündeki kameriyada olur ve kahvesini hopurdatarak içerdi.Bu da onun vazgeçemediği zevkiydi.Yanına yaklaşınca bu iki davetsiz

misafir,eliyle oturmaları için işaret etmiş,memnuniyetsizliği yüzünden okunuyordu.Hele ki Hasan`ı görmek hiç mutlu etmemişti onu.Ama ne yapsın ki hısımdandı,akrabadandı.Henüz kahvesini bitirmişti ki,

-Hoşgeldiniz gençler,hoşgeldiniz...hayırdır.

sanki bir an önce söyleyeceklerinizi söyleyin defolun gidin diyordu.Necip atıldı hemen.

-Beyim,dünkü mesele hakkında biraz konuşalım mı ,müsait misin...derken şifreli konuşmuştu.

-Tamam Necip, akşam üzeri gelersen teferruatlı konuşuruz...Hasan kendine dönen bu mavi gözlü adama,gözlerinin içine bakarak.

-Benim de diyeceğim vardı,anam gönderdi.Dedi ki,``Emmine söyle akşam üzeri bir bana uğrasın ,diyecekleri varmış .``

-Tamam anarşist oğlan tamam ,akşam namazından sonra uğrarım anana söyle.

İkisi de söyleyeceklerini söylemiş ayrılmışlardı beyin yanından da...bey hala düşünceliydi.Oysa Necip`in getirdiği havadisle korkuları bitmişti en azından kendisi öyle sanıyordu.Ama son zamanlarda anlam veremediği rüyalar görmeye başlamıştı.Dahası bazan kabuslar...Dalıp gidiyordu bey.Tanımadığı yüzler vardı rüyalarında...

Neciple Hasan ayrılalı epey olmuştu.Bey kahvesini içmiş bir süre boş gözlerle etrafındaki sessizliği seyretmiş can sıkıntısı hasıl olmuştu üzerinde.Eşi gelmiş ,kızı gelmiş onları görmemişti bile.Nice sonra kendine döndüğünde vaktin hayli ilerlemiş olduğunu hissetmiş de üşümüştü biraz.Eylülün bu zamanlarında sabahın ilk ışıklarıyla son ışıkları üşütürdü Çukurovada insanı.Hanımına seslendi Mihriban hanım içerde kızıyla sohbet ediyordu.Bu sıralar kulağına bir fısıldayan olmuştu kızına görücü gelecekti.İyisi mi kızın ağzını yoklamalı oldu ki bir beklentisi,takınağı varsa bilmeliydi.``Tam da sırası`` dedi eşinin seslendiğini duyunca.Kızına,

-Baban ne istiyormuş,bakayım geleyim ,dedikten sonra usul usul kalktı yerinden.O tez canlı Mihriban gitmiş ,yorgun oturduğu yerden zor kalkan Mihriban gelmişti,farkındaydı kocadığının da...gülerek,

-Kocadık kızım ,kocadık...Kismet olursa bundan sonrası senin ve abinin mürüvvetini görmek isteriz.Bak baban da ben de bir ayağı çukurda insanlarız...demiş ve sözünün nereye geleceğini bilen Aslı gülmüştü annesi giderken.

Mihriban, beyin yanına varmış,

-Buyur bey,neydi isteğin...

-Yahu hatun kusura kalma seni de yordum .Keşke kızı göndereydin...Neyse.Şu babadan kalma sandık vardı ya,yıllardır el sürmediğim...onun nerede olduğunu biliyor musun...

-Evet biliyom da,nedecen...gene aklına ne düştü ki...

-Hiç,anamı babamı özledim...belkim kokusunu alırım diye...ha bir de içinde çoook eskilerden kalma resimler vardı bir naylon nuşambada sarılı...sana zahmet onu buluver de kızınan bana gönder.

-Bakayım depoda olması gerekti,fareler koyduysa gönderirim...demiş ayrılmıştı beyin yanından Mihriban...Kızı oturduğu yerde kendini bekliyordu...

-Geldim kızım ,geldim...babam ,kocadı ya eski sandıkları resimleri göresi gelmiş,hadi birlikte depoya inelim ben yalnız o karmaşanın arasına girmeye korkuyom...

Ana kız birlikte evin arkasında bulunan yarı depo yarı kömürlük zifiri karanlık bölüme girmişler...bir süre,gözleri alışincaya kadar hiçbirşeyi görememişler ta ki sızan ışığa gözleri alışincaya kadar.Sandığın yerini hatırladığı için bulmaları kolay olmuştu o mazinin tozlu sayfasını.Üzeri tozdan görünmez olmuş sandığı açtıklarında sandığın altında olan birkaç fare kaçmış ikisi birden korkmuş birbirine sarılmıştı anne kız...Korkarak da olsa sandığın içinde babalarının istediği naylon nuşambadaki fotoğrafları bulmuşlardı.Aceleyle depodan çıktılar,üstleri başları toz içinde kalmıştı...`İyi bir temizlik gerekiyor;dedi Aslı.` dışarı çıkınca...Annesi de başıyla onayladı ve,

-Haklısın kızım ,babana söyleyelim de tuttsun garibin birini versin üçbeş kuruş da temizletsin.

Resmi Aslı götürmüştü babasına...anne yorulmuş biraz da korkmuştu deponun o tozlu,köhne havasından.

Bey resimlerin tozunu çırpılmış önce bir değerli mücevher tutuyormuş gibi okşamıştı bu eski hatıraları saklı poşeti.

Aradığı neydi bilmiyordu ama içindeki sızının ve sıkıntının kaynağı bu resimlerde gizliydi belki de...

Necip beyin yanından ayrılalı beş saat olmuştu.Önce nüfus dairesine gitmiş bir ön araştırma yapmıştı,eski kayıtlara nasıl ulaşacağı hakkında.Nüfus müdürü Kazım bey yakın alaka göstermiş formaliteleri kendisi halletmiş dahası Necip`e yol göstermişti.Ancak bu belgelerin çoğu eski alfabeye ``Osmanlıca`` olduğu için tercüme edecek bir tercümana ihtiyaç vardı.O konuda da yardımcı olabileceğini söylemişti Nüfus müdürü.Bildiği tanıdığı ücret mukabilinde bu işi yapan kişiler vardı,güvenilir.Ya da kendisini yetiştirmiş edebiyat öğretmenleri pekala okuyabilirdi.Necip,ücret karşılığı bu işi yapacak kişilerden birine telefon etmek için telefon numarasını almış müdürle yarına sözleşerek ayrılmıştı oradan...Üzerinde olduğu işe bir adım daha yaklaşmış hissediyordu kendini...Belki de bir şey çıkmayacaktı...

Necip henüz nüfus dairesinden ayrılmış yapacaklarını kafasında planlarken telofonu çaldı.Telefondaki kişi bu işi kendisine veren Turandı.

-Merhaba Ne4cip,nasılısın.

-Sağolasın komserim,iş peşindeyim.Şu an nüfus dairesinden çıkıyorum.

-Ala dostum,istersen bir otele geliver de değerlendirme yapalım.Elimizdekilerden nereye ulaşabiliriz.Hem bizim de yaptığımız çalışmalar var...sanırım bir sonuca ulaşabiliriz.

-Tamam komserim hemen geliyorum, demiş.Bir taksiyi çevirmişti.Takside o kadar derin düşüncelere dalmıştı ki ,taksicinin,

-Hayırdır abi,çok düşüncelisiniz .Sözü kendine getirmişti Necip`i.

-Hıı,biraz öyle...bir takım çözmem gereken problemler var da...

-Allah yardımcın olsun abi...hem kimin sorunları yok ki.

-Haklısın galiba...diyerek bu meraklı taksiciyi susturmuştu Necip.

Taksi çam ağaçlarının arasından sürekli yokuş çıkarak nihayet otele ulaşmıştı.Otelin bulunduğu yer daima bir ürperti hissi uyandırırdu Necip`te.Gerek şehirden uzakta olması gerekse etrafının ormanlık olması bu mekana tekin gözüyle bakmasına engeldi.`Adamı kessen kimsenin ruhu duymaz ,derdi` Onun için bu otel ve çevresine her gelişinde şüpheci olurdu Necip.Taksi yanından uzaklaşmış,kendisi otele doğru yürürken etrafına pür dikkat kesilmişti.Üç adım ilerisinde bir sokak köpeği vardı çöpü karıştıran,biraz yukarısında birkaç koyun ve bir çoban...çevre oldukça sessizdi...Otele çok yakındı ama sessizlik çok uzakmış hissi doğuruyordu ruhunda.Hızlı adımlarla otelin kapısına yöneldi.İşte o an hiç beklemediği bir sesle irkildi.Bu bir silah sesiydi,polisliğin verdiği refleksle kendini yere atmış,olabildiğince araziye uyum sağlamıştı.Elindeydi her zamanki gibi silahı...Bir müddet olduğu yerde öylece kaldı,kulağı toprakta...Herhangi bir hareket olmadığını anlayınca,sürünerek en yakınındaki ağacı kendisine siper edip ayağa kalktı,dikkatli ve eli tetikte.

Sese otelin güvenliği ve personeli de kulak kesilmiş etrafı kolaçan ediyordu.Necip`in elinde silahıyla görünmesi ufak bir karmaşa yaratmışsa da Komser Turan`ın devreye girmesiyle olay tatlıya bağlanmıştı.Ancak tüm araştırmalara rağmen sesin kaynağı anlaşılammış kafalarda bir istifam olarak kalmıştı.

Komser Turan,Necip ve köklerini arayan yabancı bir aradaydı şimdi.Necip ilk araştırma sonuçlarını rapor halinde masaya koymuştu.Bu rapor da gösteriyordu ki Çukurovanın pek çok yerinde olduğu gibi bu ilçede de Ermeniler yaşamış ve yaşıyordu.Geçmişte emperyalist güçler bu azınlığı idealleri doğrultusunda kullanmışlar başarısız olunca da yüzüstü bırakmışlardı.İşte bu süreçte ihanetin bedelini ödemek onlara düşmüş kendi imkanlarıyla kaçabilenler kaçmış,kaçamayanlar ve bu olayların dışında kalanlar ya asimile olarak buldukları topraklarda kalmış...ya da yer değiştirip kimlik değiştirerek yaşamlarına devam etmişlerdi.

Hallaçoğlu`nun çalışmaları da bu konuda oldukça aydınlatıcıydı.Özellikle güneydoğu ve doğuda isyanlara katılan pekçok aşiretin aslında Çukurova ve diğer yerlerden göç eden kimlik ve yer değiştirmiş Ermeniler olduğu Tarihçi araştırmacı Hallaçoğlu tarafından ispatlanmıştı...

-Acaba sevgili Ermeni kardeşimizin ataları bu şekilde göç edenlerden olabilir mi...Bu ihtimali de düşünerek araştırmama devam ediyorum .Bir başka ihtimal de burayı terketmemesi ama isim ve kimlik değiştirip bir saygın ailenin yanında asimile olma ihtimalidir ki...İlçemizde böyle bir hayli insan olduğunu söylerdi koca çınar Vefa emmi...Ah o yaşıyor olsaydı hemencecik bulurduk...

Ama hala ümitvarım ki bu adamın akarabalarını bulacağız,ölü ya da diri...

İnşallah dostum ,inşallah derken komser Turan,sırtını sıvazlamıştı Necip`in.Komser Turan da kendi çapında emniyetteki devredaşlarının yardımıyla bir araştırma yapmış ve Neciple benzer paydada bulmuşlardı.Geriye nüfus kayıtlarını incelemek kalıyordu ki...O işi de zaten Necip organize etmişti.Yarıdan sonra sıkı bir nüfus incelemesine geçeceklerdi.

Necip,Turan ve Hamalyan bir süre otelin balkonuna çıkmışlardı.Hamalyan azçok mimiklerden anlıyordu bu insanların kendisine yardımcı olmak için sarfettikleri çabayı.Kendisini Temizyan olarak tanıttığı halde kimliğinde Hamalyan yazıyordu,bu da ayrı bir soruydu kafasında Necip`in.Gerçi para karşılığı da olsa onu köklerine ulaştırmak için ellerinden geleni fazlasıyla yapıyorlardı,minnettardı Turan komsere ve onun bulunduğu Necip`e...Anlaşmaları önce zor olmuştu da sonra İngilizce çat pat konuşmaya başlamışlardı.Aslında anlaşacakları Rusça vardı...Turan özel görevle 92 yılında Rusya da bulunmuş önceden var olan Rusçasını geliştirmişti.Çünkü Turanın kökleri de Ortaasya`ya DAYANIYORDU.yAKIN zamana kadar akrabaları gelip gitmişti.Özellikle Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla kendisinin de birkaç seferi olmuştu kökleri olan Özbekistan`a...

Birlikteliklerine bir hafta olmuştu da bu avantajlarından her ikisinin de haberi yoktu.Hamalyan Türkçeyi bilmiyor,Turan da Ermeniceyi...Rusça ikisinin de aklına gelmemişti.Oysa yeni bağımsızlığını kazanan bu ülkelerde resmi dil ,eğitim dili Rusçaydı...Nihayet Turan bunu hatırlamış ve Rusça konuşmaya başlamıştı ki,Hamalyanın dünyası aydınlandı sanki...Köklerinin aile soyadının Temizyan olduğunu oysa şimdiki soyadının Hamalyan olduğunu anlatmıştı Turana da Turan Necip`in kuşkularını gidermişti böylece.-- Da,da...diyip duruyordu.Şaşırma sırası Necip`e gelmişti.Onca yıllık arkadaşlığı meslektaşlığı vardı da bilmiyordu Turan komserin Rusça bildiğini.

Turan, Hamalyan`a detayları anlatmış ve yarın bir ipucu bulma olasılığından bahsetmişti.Artık Hamalyan`ın yüzü gülüyordu.Bir umut doğmuştu akrabalarını bulmak adına.

Balkonda sigaralarını içmişler,şehrin kararmaya başlayan sülüetini seyretmişler...sigarasını söndüren daracık balkon kapısından içeri girmişti.Önceden verilen yemek siparişleri odaya gelmiş servis yapılıyordu.Henüz servis bitmiş masaya oturmuşlardı ki,üç el silah sesi duyuldu üçüncü silah sesiyle birlikte pencerenin camı dağılmış,kurşun masaya düşmüştü.Aynı anda kendilerini yere atmıştı Turan ve Necip ellerinde silahları...Hamalyan ne olduğunu anlamamış,onları izliyordu.Yattığı yerden Hamalyanı hızlı bir şekilde yere çekti Necip...Bir süre silah sesinin devam edip etmeyeceğini bekletiler gözleri dağılan pencerede...

Herhangi bir hareket ve ses duymayınca geri sürünerek kapıya ulaşmışlardı ki kapı çalındı.Kapının iki yanını tutan Necip ve Turan dikkatlice kapıyı açtılar .Karşılarında otelin müdürü ve korumaları vardı.Onlarda bu saldırının buraya yapıldığını anlamışlar ve bir yaralanma olup olmadığını anlamak için koşmuşlardı...

-İnşallah bir yaralanma yoktur,dedi müdür.

-Yok efendim yok ,bu sanırım korkutmak amaçlıydı.

-Ama niçin,ne isteyebilirler ki sizden.

-Anlayacağız zamanla...gerçi bu iyiye delalettir.Yapmış olduğumuz, üzerinde olduğumuz konu birilerini rahatsız etti demek ki...

-Büyük geçmiş olsun ...demiş müdür ve hemen camcıyı çağırarak kırılan camı taktırmış...ve koruma görevlilerini otelin etrafında konuşlandırmıştı,bir dahaki saldırıya engel olmak için...

Emniyetin de haberi olmuş bu saldırıdan ormanın içinde kurşun ,ipucu aramışta hiçbir ize rastlamamıştı...sadece yemek masasına düşen 7.65 çapında bir mermi çekirdeği incelemeye alınmıştı...Emniyet amiri arkadaşı Turanın böyle bir saldırıya maruz kalmasına oldukça kızmış polisleri seferber etmişti...

Gerek Necip`in gerek Hamalyan`ın gerekse Turanın ifadeleri alınmış faili meçhul saldırılar hanesine rapor edilmişti bu akşamki saldırı.Artık Turan da ,Necip de oldukça dikkatliydi dışarı çıkarken...

Necip akşamın hareketli saatlerinden sonra,yapacaklarını sıraya koyarak evine gelmişti.Evde onu bir davetsiz misafir bekliyordu.Bey kızını göndermişti ve eve gelir gelmez yanına uğramasını istiyordu.Hiç böyle yapmazdı bey ne kadar tez canlı olsa da...demek ki çok önemliydi konu.Eşinden özür dileyerek mücadele almış kızla birlikte beyin konağına yönelmişlerdi.Necip beyin kızını ilk kez böyle yakından görüyordu.``Gerçekten güzel kızmış,Hasan`ın yandığı kadar var,dedi.``kendi kendine...Aslı Hasan`ın ismini duyunca irkilmiş,

-Hayırdır Necip abi...Hasan mı dedin...

-Yok canım,sadece kendi kendime konuşuyordum...boşver sen beni de...hayırdır baban niye çağırdı ki beni...

-Valla bilmiyorum,bugün şehre çıkmıştı,geldiğinde çok düşünceliydi.Abim de evde yoktu...Seni çağırma görevi de bana düştü.

-Sen niye yoruldu ki...telefon ediverseydiniz gelirdim...

-Bilmem,aklımıza hiç gelmedi,hem ben de sıkılmıştım bu vesileyle dışarı çıkmış oldum.

-Aslı sana bir şey soracağım,inşallah kırılmaz darılmazsın...

-Yok abi,ne kırılması,darılması...DERKEN SORULACAK SORUYU BİLİYORMUŞCASINA YÜZÜ KIZARMIŞTI aSLININ.

-Hasan ,demiştin ya az önce...evet bu bizim Hasan`la ne haldesiniz,ona karşı duyguların ne alemde...İstemiyorsan cevap vermeyebilirsin.

Aslı bir süre suskun kalmış,söyleyeceklerini düşünüyordu sanki...sonra,

-Evet Necip abi Hasan`a karşı duygularım var...ama...babam,biliyorsun Hasan`ı hiç sevmiyor.Aksine ben babamı çok severim...Kısaca bizim birleşmemiz,evlilik biraz hayal gibi...

-Kızım babanı ben de severim ama Hasan`a karşı düşmanlığını anlamıyorum.İstersen beyle konuşurum ,herşeyi göze alıp...

-Yok be abi,inan seni de kırar...boşuboşuna babamın düşmanlığını kazanırsın.Biz buna alıştık...Hem Hasan da kabullendi artık durumu,bugün yarın bakarsın birbaşkasıyla...demiş de gerisini söyleyememişti...Çünkü artık evin kapısında dılar.

Bey,her zamanki gibi kamelyada oturuyordu da yönü bu kez evden tarafa dönüktü.Kapının gıcirtısını duyunca yönünü dönmüş ve ayağa kalkmıştı.Sanki acelesi vardı.Gel komserim gel derken eliyle de işaret ediyordu.Aslı içeriye geçmiş beyle Necip başbaşa kalmıştı.Bey sabırsızdı ve hemen söze girdi.

-Hani bu iş bitti diyordun,bak kurşunlanmışsın...Bu keferenin işini daha fazla kurcalamayın altından bir

çapanoğlu çıkacak...Necip iyice şaşırmişti.Bey nasıl ve ne zaman öğrenmişti kurşunlandıklarını.Gerçi beyin elinin uzanamadığı yer yoktu ama bu kadar çabuk olacağını düşünemiyordu.Bey konuştuğca konuşuyor,kızıyor ,öfkeleniyordu...Artık kafasındaki sorulardan beyi duymaz işitmez olmuştu Necip...

Beyin tiradı bitmişti de Necip`in hala kulakları kapalıydı sessizliğe...Bey söyleyeceğini söylemiş son söz olarak,

-Bak komser ,bu olay sandığın gibi değil ve gelişmiyor.Sanki bir ucu bize dokunacak gibi.Ben bu keferenin niyetinin halisane olduğuna da inanmıyorum...iyisi mi bu olayı fazla kurcalamayın.

Necip son sözlerini istemeden de olsa duymuştu beyin ,oturduğu yerden kalkmış beye uzun uzun bakmıştı.Sonra,

-Beyim,merak etmeyin,size ya da ailenize bir zarar geleceğini anlarsam kapatırım konuyu.Ama gerçekten sizinle ilgisi yok bu meselenin.Ha o saldırı meselesi...diyorsan ki bu olayın çetrefilli bir yönü var,belki diyorum...belki de bu saldırı sandığımız fevri bir olaydır.Milliyetçilik damarı kabarmış birinbin hareketi de olabilir ne bileyim belki de bizimle ,olayla ilgisi olmayan bir sarhoşun işi de...zaten emniyet olayın peşinde...yakında aydınlanır hiç merak etmeyin.

Necip`in bu sözleri köpürmüş olan beyi bir nebze de olsun rahatlatmıştı...Necip beyi rahatlatacak sözü etmişti .Bey onu yolcu ederken sıkı sıkıya bu olaydan uzak tutulmasını tenbihlemişti.Necip günün yorgunluğunun üzerine gelen bu can sıkıcı olaydan sonra nihayet evine gelmiş meraklı gözlerle kendine bakan eşine,

-Yok bir şey güzelim,merak edecek bir şey yok.Beyin kafası karışmış şu yeni işle ilgili olarak onu rahatlattım...

-Sen öyle diyorsan... demiş ve eşinin yanından ayrılmıştı .Mutfakta yemeği hazırlamaya başlamıştı bu vefakar eş.Onun da kafasında bir yığın soru vardı dünden beri.İlk anda paranın sıcaklığıyla sormadığı sorular.Durduk yerde bunca parayı kim kime verirdi.Yoksa yıllar sonra eş bir kötü işe mi alet olmuştu da kendine ailesine yalan söylüyordu.Biliyordu ki aşkı Necip yalan söylemezdi de acaba diyordu...

Yemeği ısıtmış ,sofrayı kurmak için eşinin yanına gelmişti ki eşinin olduğu yere yığılıp kaldığını görmüş korkmuştu birşey olmasından...Korkarak da olsa eşine dokunmuş ,onun uyuduğunun farkına varmıştı.Uyandırmaya kıyamamış başının altına bir yastık koyarak üzerini örtmüş,getirdiği sofrayı da kaldırmıştı.

Necip evinde yorgunluğun verdiği kendinden geçmişlikle uyurken Komser Turan emniyetteydi.Emniyet amiri davet etmişti akşamki olayla ilgili bir takım ipuçlarını değerlendirmek ve yakalanan biri hakkında konuşmak için.

Emniyet müdürünün odasında , yakalanan kişi ve onu bekleyen polisler vardı.Turan kapıyı çalmış ve açmıştı .Müdür oturduğu yerden kalkmış arkadaşını karşılamıştı da yakalan şahsın kafası eğikti,biraz da

korkmuş...Emniyet müdürüyle kucaklaşırken Turan,el işaretiyle ``Bu mu `` demişti.Müdür gülererek,
-Evet dostum ,o silahlı saldırının gizemli sanığı bu...Seni olayın tanığı olarak çağırdım.
Bu arada başı öne eğik olan kişi,yavaşça başını kaldırmış ve Turan`la göz göze gelmişti.İşte ne olduysa o
an olmuş ,her ikiside Elektiriğe çarpılmış gibi kalakalmıştı.Daha çok yakalanan kişi şok olmuştu...
-Sen ha !Tilki Kadir,sen ha ! derken bir yandan da gülüyordu anlamsızca...

Turan`ın faili tanıyor olması müdürü de şok etmişti.Turan, biliyordu ki burdan yüzlerce kilometre
ötelerdendi ve burada bu adamı tanınması nerdeyse imkansızdı.Ama tanınmıştı,fail de onu tanıyordu
hareketleri, korkması bunun göstergesiydi.Turanın öfkesi,tepkisi emniyet müdürünü de
korkutmuştu.Turan`ın koluna girerek dışarı çıkarmış ve,

-Gel dostum gel,anlaşılan geçmişte yolunuz kesişmiş...Şunu bir anlat hele...Turan hala burnundan
soluyordu.

Bir sigara çıkarmış,yasak olduğunu unutmuş yakmıştı bile...Vaktin geç olması polislerden başkasının
bulunmaması ,müdürün hoşgörüsü yasakları delmişti.Sigarasından çektiği ilk nefesten sonra Turan,
-Ya dostum öyle bir büyük balık yakalamışsınız ki anlatamam.Bu adam bir dönem CİA adına doğu ve
güneydoğuda faliyet gösteren yakalanınca diplomatik dokunulmazlığıyla yırtan her tür karıştırıcı ve
proveke edici olayda karşımıza çıkan Ermeni asıllı Samuel Giziryan.Hatta hatırlarsın O Pkk baskınında bir
ara basında da dillendirilmişti.Bu baskını Pkk değil Amerikalı ajanlar ve profesyoneller yaptı diye...Evet
doğruydu bu haber...ülkeyi yönetenlerin zaafiyeti ve büyük abinin korkusu bu olayın aydınlatılmasına
engel olmuştu.İşte o zaman yaptığımız istihbaratta bu şahsı muhterem o operasyonun kilit ismiydi.Bu
kişi,halk arasında da Tilki Kadir diye bilinir ,tanınırdı.

Bırak şu iti de bu milletin ve şehitlerin hıncını alayım.Çünkü bu şerefsiz yine elini kolunu sallayarak çıkıp
gidecek,bağlantıları devreye girince.

-Sen oldukça duygusallaşmışsın dostum,dedi müdür.Turanın kızgınlığını almak istercesine.

-Anlamadığım şu ki ,sizin olayla bu herifin işi ne...Siz Ermeniyeye yardım etmek istiyorsunuz,neden bu
olayın içine girsin ki bu herif.Kafam işte bunu almıyor dedi müdür.

-Bu olayda onlar gibi düşünmek lazım dostum onlar gibi.Evet biz bir Ermeniyeye belki insani olarak yardım
ediyoruz da acaba siyasi emelleriyle uyuşuyor mu o adamın ya da ailesinin ortaya çıkması.Bu da
gösteriyor ki Hamalyan`ın iyi niyetine rağmen Diasporanın işine gelmiyor aradığımız kişinin gün yüzüne
çıkması.Ama ne pahasına olursa olsun bu olayı aydınlatacağım, dahası bundan sonra Ülkedeki tüm
dönükleri deşifre etmek için çalışacağım. Gerekirse Hallaçoğlu gibi tarihçilerinde yardımıyla...Ben Irki
milliyetçiliğe karşıydım ama bundan sonra belki de en büyük ırkçı olacağım.Şuna bak yahu ,elin keferesi
içimize nasıl sinmiş de bizimle oynuyor...

Turanın tanıklığıyla deşifre olan Giziryan çoktan planını kurmuş Amerikan pasaportu ve dokunulmazlık
zırhını giyinmişti bile.Çok güzel Türkçe konuşuyordu hem,

-Sayın komser,suç işliyorsunuz.Ben Amerika başkonsolosluğu askeri ateşi Samuel Tapsın, derken kılıfını
çıkarmıştı bile.

Belgelerini inceleyen amir ,dışarı çıkmış çaresiz gözlerle Turan2a bakıyordu.Turan anlamıştı bu herifin yine kurtulduğunu...Hiçbir şey söylemeden dışarı çıkmış uzaklaşmıştı.

Tutuklu olarak giren Samuel Giziryan ya da Tampsın...elini kolunu sallayarak ve de dalga geçer gibi,-Ya polis kardeş kusura kalmayın sizi de meşgul ettik...demesi kanına dokunmuştu amirin de çaresizdi .Uluslararası bir sıkandal yaratmamak adına...sineye çekmişti içi kan ağlasa da.

İki polise şehirden uzaklaşınca kadar takip etmesi için görev vermişti emniyet amiri de içine sinmiyordu bu çaresizlik.Bir sigara çıkardı ,içmiyordu oysa aylar olmuştu bırakalı...ama şimdi zehri hissetmek istercesine içine çekiyordu dumanı.

Az önce sanık olarak yakalanan Tilki Kadir,Giziryan ya da Tampsın şimdi elini kolunu sallayarak karokoldan çıkmış önüne gelen taksiyi durdurarak ardına bakmadan gidiyordu. Polisler de hemen ardından takipteydiler.Samuel takip edildiğinin farkındaydı ve şöföre,-Şöför bey,şehrin çıkışına lütfen demişti.-Peki efendim demiş,hızla şehrin dış mahallesine doğru yönelmişti taksici.Artık şehrin bir hayli uzağındaydılar ve polisler de bu kişinin takibinden vazgeçmişlerdi.Taksiciye geri dönmesini söylemişti Samuel.Taksici verilen emirleri yerine getiriyordu.Şehrin girişindeki çöplükte durmasını istemişti yolcu.-Emredersiniz efendim demiş ve durmuştu yolun sağındaki dut ağacının altında şöför.Kapıyı açmak için hızla yerinden inmişti de açmak yerine kilitlemiş,cebinden çıkardığı silahla elini uzatmasını söylemişti.İki dakika içinde saygıda kusur etmeyen şöför profesyonel bir gangaster gibi elini bağlamış,ağzını kapatıp koklattığı bir maiyle bayılmış yatırmıştı aracın bagajına Samuel`i...

Araç şimdi gecenin içinde bir bilinmeze hareket ediyordu.

Şehrin en merkezi yerinde durmuştu araç...Tek tük insanlar vardı sokakta,çoğu gececi.Değil yanından geçeni hatırlamak kendini hatırlayacak durumu yoktu çoğunun.Durduğu evin bahçe kapısıydı şöförün.Sanki bekleniyormuş gibi bahçe kapısı açılmış içeri girmişti araç.Işıkları sönüktü evin...Evden çıkan iki kişi hızla olaya dahil olmuş biri gözcülük yaparken şöfürle içerden çıkan kişi bagajdan Samuel`i çıkarmış hızla depoya götürmüşlerdi.

Deponun ışıkları yoktu,gaz lambasının ııttığı bir loşluk vardı odada.Taksici Samuel`in elini ardından oturttuğu direğe bağlamış karşısına oturmuştu.Diğer kişi kapıya koşmuş gelecek kişiyi bekliyordu.

Aynı saatlerde Necip`in evinde de bir hareketlilik vardı.Gecenin bu hayli ilerlemiş saatinde telefonu çalmıştı.Telefonu açtığında karşısında komser Turan vardı ve hemen verdiği adrese gelmesini istiyordu.Hiçbirşey sormadan emre iteat etmiş ve verilen adrese doğru gitmişti.Eşinin sorusu havada kalmıştı,çünkü neden niçin çağrıldığını kendisi de bilmiyordu.

Necip verilen adrese giderken kafasında bin bir türlü soru vardı.Bu saatte çağrılmasını pek hayra

yormasa da çağırın Turan`dı ve önemliydi muhakkak.Şehrin en merkezi yeriydi çağırıldığı yer,iş yerlerinin arasında kalmış ender bahçeli bir evdi burası.Kapıda bekleyen kişi Necip`i tanıyordu hiç bekletmeden içeri almış götürmüştü.Karanlık bir holden geçmişler sonra iyice derinlere inmişlerdi.Necip ne kadar yürüdüğünü bilmiyordu ama bildiği bir şey varsa o da bir tünelden geçtikleriydi.Tünel öyle güzel bir birine bağlanmış geçitlerle adeta şehrin bir ucundan diğer ucuna gidiyordu.Nihayet bu tüneller zincirinden bir evin sığınağına çıkmışlardı.Sığınağın tek bir girişi vardı o da kiltli.Ancak bilinmeyen bir girişi vardı ki yeraltından diğer tünellere bağlıydı.Necip kendisine refakat eden kişiye,
-Oğlum bu ne haldir,yeniden şehir mi inşa ettiniz yer altında.Nereye geldik Allah aşkına.
-Sabredin efendim az kaldı.

Nihayet gaz lambasıyla ışıltılan odadaydılar.Necip gözleri alışınca kadar birkaç kez gözlerini kapamış açmıştı.Onu bekleyen eski özel hareket tim şefi İsmet`ti.İki binli yıllara kadar teşkilatın her biriminde görev almış birçok kez yurt dışı operasyonlarda bulunmuş ,Asala terör örgütünün bitirilmesinde Abdullah Çatlı ve arkadaşlarının sevk ve idaresinde bulunmuş...devletin gizli eliydi.Ancak konjktür değişip bir zamanların hainleri devlet kademelerini ele geçirincede önce teşkilat lağvedilmiş sonra birer birer tutuklanmış ya da yok edilmişlerdi.Sinmişler ya da sindirilmişlerdi...Ta ki bu olayda kendini gösteren Giziryan ülke ve millet için çanların çaldığına delaletti.Turan onu karakolda görünce üstlerini aramış ve derhal il ve ilçede bulunan tüm sivil mukavemet güçleri devreye girmişti...Hem de Turan bu operasyonun başıydı artık.

Şöför de bu teşkilatın bir üyesiydi,görevini em layıkıyla yapmıştı.Ancak en kısa sürede sonuç alınmalıydı,aksi taktirde Amerikan ajanları bilinmeyen pek çok yöntemi kullanarak ulaşabilirdi bu en değerli ajanına.Turan`ın talimatıyla tüm giysisi çıkarılmış ve şehrin yüz kilometre ötesine yakılmıştı.Dahası herhangi bir uyduya sinyal gönderen alet olup olmadığı Giziryan`ın tüm vücudu hassas bir dedektörle aranmış ,temiz olduğu anlaşılmasına rağmen çok dikkatliydi bu teşkilatın üyeleri.

Giziryan henüz uyanmıştı,etrafında olanları anlamak istercesine gözlerini birkaç kez açıp kapadı da etrafındaki karaltıları görüyordu sadece.Onlardan biri,

-Uyandı Giziryan hazretleri reis ,diyordu.

-Çözün ağzını,biraz hasbihal edelim bu zatı şahaneyle...

Emir yerine getirilmiş biraz da suyla banyo yaptırılmıştı kendine gelsin diye...Reis,

-Evet Giziryan,Tampsın ya da Kadir efendi...Bir sıçradın ,iki sıçradın,düştün mü şimdi kucağımıza.Söyle bakalım şimdi ne yapacaksın ?

-Hiç ne yapacağım,sadece bırakmanızı bekleyeceğim...Hani siz diyorsunuz ya...paşa paşa bırakacaksınız.Üstleriniz emredecek size...

-Yok işte Giziryan efendi,üstlerimiz falan yok,çok beklersin daha...

-Olsun, şu anda Amerikan devletinin tüm güçleri seferber olmuştur er geç bulurlar beni.

-Belki bulurlar ama alamazlar canlı olarak...Tek şartla,belki hangi gaye ile burda olduğunu ve burdaki bağlantılarını söylersen bırakabiliriz...Aksi taktirde aylarca bizimle yaşamak zorundasın.

Giziryan kendinden ve ülkesinden oldukça emindi...Öyle yetiştirilmişti.Amerika`nın bir ferdi için neler yaptığını yapabileceğini biliyor ve terddütsüz kendini kaçırانlarla psikolojik harp yapıyordu bunca zor durumda olmasına rağmen.

Amerikanın Adana konsolosluğunda belirgin bir hareketlilik vardı bugün.Konsolos Hamptın sıkıntılıydı.Cia`nın en önemli adamı kayıptı ve küçük bir ilçede kaybolmuştu.En son tutuklu olduğu karakoldan elini kolunu sallayarak çıkmış dahası telefonla sorun kalmadığını belirtmiş bir süre daha bu ilçede kalacağını not düşerek geri dönmüştü.Ancak o andan itibaren ne konsolosluk ulaşabilmiş ne de Cia...Yaklaşık on üç saattir haber alınamıyordu.Gerek Amari kadaki uydular gerekse bağlantıları olan İncirlikten sinyallerine de ulaşamıyordu.Bu hiç iyiye delalet değildi.Ancak sabit bir noktada ona ait olduğu sanılan bir sinyal vardı ve yaklaşık on iki saattir aynı yerde sinyal veriyordu ki bu da elbise düğmesindeki özel bir sinyaldi.

Adana valiliğini devreye sokarak Osmaniye valiliğinden konsolosluğun ilçeyi ziyaret etme izni alelacele çıkarılmış.Konsolos ve yanındaki askeri erkan ve Cianın görevlileri hızlı bir şekilde sinyalin alındığı mevkiye doğru hareket etmişlerdi.Adana`ya yakındı verilen koordinatlar.Ormanlık arazinin yaklaşık olarak beş yüz metre içinden sinyal alınıyordu ki bu pek mutlu etmemişti konsolos ve ekibini.Verilen koordinatlar sık sık kontrol edilerek nihayet kuru bir derenin içinde taşların altında bulundu Giziryan`ın tüm elbiseleri ve edavati...

Anında Cia`nın Amari kadaki birimlerine ve Ankaradaki karargahına rapor edildi.Olay artık uluslararası bir boyuta taşınmıştı.Amerika casusunu değil bir vatandaşını arıyordu.Tüm basın yayın organlarına geçilen haber buydu.Turist olarak Osmaniye`nin tarihi yerlerini gezen Amerikan vatandaşlarından biri kaçırılmıştı ve tüm emniyet teşkilatı seferber edilmişti.

Olayın boyutu o denli büyümüşdü ki,önce ilçenin emniyet müdürü soprguya çekilmiş ,açığa alınmış...sonrasında emniyet müdürünün Ergenekoncu olduğu iddiasıyla tutuklanması gündeme gelmişti.

Artık ilçede de oldukça yabancı yüzler çoğalmıştı.Bu olayı Türk emniyetine bırakmak istemiyordu CİA...Şehirde bir haber yayılmıştı,` bu Amerikalıyı bulana ,yerini söyleyene Amerikalılar bir milyon dolar ödül verecek ve Amari kaya götürecekmış. `` Bu dedikodu kulaktan kulağa yayılmış iştahları da oldukça kabartmıştı.İşi gücü bırakıp olur olmaz yerde insanlar Amari kalı arar olmuş dahası emniyete bir yığın ihbar gelir olmuştu da ...sanki yer yarılmışta altına girmişti onu kaçırانlar.

Evet yer altındaydı ekip ve günlerce hatta aylarca dışarı çıkmadan yaşayabilme imkanlarına sahiptiler.Özellikle gelecekte olabilecek tehlikelere karşı ``işgal,savaş vs`` hazırlıklı bir yapısı vardı bu örgütün.Hemen hepsi özel eğitim almış,bir kısmı halen devlet kurumlarında çalışan elamanlardan

oluşmakta iken.Turan ve Necip gibi emekli olup köşesine çekilenler de teşkilatın komuta kademesini oluşturuyordu.

İşte o gün Turan Giziryan`la karakolda karşılaşınca teşkilatın bölge sorumlusu valiyi arayarak bilgi vermiş ve derhal operasyona başlanmış Giziryan derdest edilerek şehrin derinlerindeki karargah yapılanmasına alınmıştı.

Aradan üç gün geçmesine rağmen bu tür zorluklara hazırlıklı olan Giziryan daha çözülmemişti.İlk günler genellikle gülen yüzü gösterilmiş ikna yoluyla çözme çalışması varken artık etraflarındaki çemberin daraldığını hissediyorlardı..O halde artık gereği yapılmalı bir an önce bu kefereden kurtulmalıydı..Çünkü gün geçtikçe Amerikanın baskısı hükümet üzerinde artıyor onlarda İçişleri bakanlığı aracılığıyla emniyeti sıkıştırıyordu.Emniyet müdürlüğüne vekaleten verilen komser yardımcısının kendini göstermek adına yapmadığı zulüm yoktu.Önce silah arkadaşı emniyet müdürünü göz altına aldırılmış ailesine çevresine adeta terör estirmişti...Sonra Turan ve Necip ailesi göz altına alınmıştı.Dahası hamalyanla ilişkisinden dolayı Turan Diasporanın adamı olarak haber kanallarına flaş haber olarak düşmüştü.Turan`ın hiçbir şey zoruna gitmemiş de bu Diasporanın adamı haberi adeta beynine sıkılan bir kurşun olmuştu.

Turanın oldukça zoruna gitmişti basının çığırkanlığı...Giziryanı sorguya çekerken adeta bunun öfkesini alıyordu.Onca soruşturmada yanında bulunan arkadaşları bile dayanamaz olmuştu Giziryanın yapılan işkencelere de Necip müdahale etmişti``Ölü adam işimize yaramaz diyerek``Turan da biliyordu aşırıya kaçtığını da öfkesinin önüne geçemiyordu.Yılların acısı yüreğine çöreklenmişti.Kucağına düşen onca yiğitler gözünün önüne geliyor her olayın ardında bu keferenin çıkması da sinirlerini altüst ediyordu.Bir tesadüf de olsa nihayet yıllarca karşı karşıya gelmeyi istediği Türk düşmanı kucağına düşmüştü.

Giziryan ilk kez işin ciddiyetini anlamaya başlamıştı biliyordu ki ilk üç gün önemliydi teşkilatı için.Üçüncü gün bittiğinde artık resmen ölü kabul edilir ve intikam almak için bir bahaneyle kaybolan elamanın kayb olduğu yere her türlü kötülük yapılırdı.Bombalama,meçhul patlayan bombalar vs.Bugün üçüncü gündü anlaşılın Türklerin de sabrı bitmişti ve oldukça fazla taciz ediliyordu.Hele bu Turan denen komser kaç kez elinden kurtulmuştu da adam çıldırmıştı.Şimdi işler tersine dönüyordu.Ümitleri yavaş yavaş bitmekte olan Giziryan Türklerin öfkesini de yakından biliyordu.Öyleyse akşam olmadan yapması gerekenler vardı.Hem bu Türk teşkilatını tatmin edecek hem de kendini kurtaracak bir takım bilgileri vermesinin iyi olacağını düşünmüş ve öfkeyle silahını şakağına dayayan Turana,
-Tamam komser sen kazandın ,şimdi ne istiyorsan sor...ama şunu bilki aldığın bu bilgiler işine yaramayacaktır.Ben hem yüz olarak hem de amaç olarak deşifre olduğum için çoktan Amerikan teşkilatı B planına geçmiştir.Bizim ekip lağvedilmiş yerine yeni ekip gelmiştir.Kısaca beni alıkoymanız CİA`ye sadece zaman ve maddi kayıp olmuştur onun dışında plan aynen uygulanacaktır.

Daha sormadan bülbül kesilmişti Giziryan,Turan ve Necip hayretle dinliyordu Cia`nı konumunu Giziryandan.Turan hazırlıklıydı elinde tarih ve yerleri belli olaylar yazılıydı.Ayrıca kamera kayıttaydı.

-Eruh baskını ve şehit edilen askerler,dedi Giziryan`a dönüp sonra kısaca olayı hatırlattı Giziriyana

``Eruh, 15 Ağustos 1984 yılından itibaren PKK`nın ilk eylem yaptığı yer olarak hatırlandı.

1976`da Ankara`da Devrimci Doğu Kültür Ocakları adıyla örgütlenen TİP altındaki Kürt solcu grup halindeyken 1978 yılından itibaren Hilvan-Siverek civarında kimi aşiretlerle kendisi dışındaki solcuları ve Kürtleri hedef alan eylemlerle sesini duyurdu.

O dönemde Apocular olarak bilinen ve Siverek`teki Bucak aşiretine karşı silahlı eylemlerde militanların ayaklarına giydiği ayakkabılar nedeniyle "Mekaplılar" diye adlandırılan silahlı grup, 17 Kasım 1979`da Partiya Karkerên Kurdistan (Kürdistan İşçi Partisi) ismiyle partileşti. PKK`nın altyapısı `73 - `74 yıllarında atılan Çubuk buluşması ve Tuzluçayır toplantısında belirlenmiş, `76 dikmen toplantısı ile merkezleşmişti.

Siirt`in Eruh ve Hakkari`nin Şemdinli ilçesini basan PKK`lılar, karakollara ve askeri lojmanlara saldırdılar. Her iki ilçeyi bir süre kontrol altında tutan örgüt militanları, ilçe meydanından ve cami minaresinden bir süre propaganda yaptı ve daha sonra da Kuzey Irak`a döndükleri bildirildi. ``

Bu yapılanmanın ve baskının neresindeydin dedi Turan.

-Olayın içinde ve Abdullah Öcalanın yanındaydım,yanındaydık.Dahası bu olayı düzenleyen ekibin komutanları Amerikan ordusunun önemli komutanlarıydı.Millet olarak siz o kadar hafızası zayıf milletsiniz ki.Unuttunuz o günleri.Ondan sonrasında yapılan her baskında sizin sağladığınız lojistik destekle yine siz vuruldunuz.Bizler devletin politikasını uyguladık.Biz olmazsak başkaları olacaktır muhakkak.Kısaca Doğu bölgeniz artık sizin değil er geç bu bölgede Amerika menşeyli bir devlet kurulacak adı Kürdistan mı olur Ermenistan mı onu bilemem.Bizler bu amacın askerleri,elemanlarıyız.

Her sorulan soruyu gayet net bir şekilde cevaplıyordu Giziryan ve kendinden çok emindi.Belki can korkusundan belki de artık bu teşkilatın bir zararının dokunmayacağına inanmış olmasından olsa gerek...bir takım sırları bile ifşa ediyordu ki.Bu sırlar belki de Amerikanın Ortadoğudan atılmasına neden olacak sırlardı...

Bir çok baskının ;özellikle Pkk`ya atfedilen ancak örgütün üstlenmediği ya da örgüte baskı oluşturmak amacıyla yapılan baskınların hepsinde Çekiç güç ve Cia`nın parmağı vardı ki zaten bu Türk gizli örgütüne biliniyordu.İlk kez bu kadar teferruatlı bilgiye ulaşılıyordu.Bu bilgiler hem de bir Amerikan ajanı tarafından ifşa ediliyordu.Bu ifade alma olayı yaklaşık dört saat sürmüştü.Turan ve Necip sadece soruları sormuş Giziryan anlatmıştı.Anlatılanlar bir taraftan not ediliyor,diğer taraftan kayda alınıyordu.

Artık Turan alacaklarını almış sadece neden burda olduklarını ve o silah hadisesini sormuştu da işte orda

durmuştu Giziryan.Sanki özeline dokunulmuş gibi.Susuyordu.Belki de anlatacaklarını kafasında kuruyordu.Sessizlik kısa sürmüştü Necibin ısrarcı tavrı karşısında.

-Bu meseleyi karıştırmasanız ,dedi Giziryan.

-Karıştırmak ne kelime ortasına düştün,dedi Turan.İyisi mi bu meseleye de bir açıklık getirelim. Hem belki de ilk kez seninle aynı taraftayız.Bir Ermeniye yardım edeceğiz.

-O Ermeni çoktan terketti ülkeyi.Çünkü onun öyle yapması gerekiyordu.İstmeden ,bilmeden biraz da duygusal olarak bir operasyonun içine düştü.

-Neymiş o operasyon ?

-.....

Giziryan biliyordu ki susmak hiçbir şeyi halletmeyecek belki de öldürülecekti.Turan belki...Ama Necibin bakışlarından hakkında hiç de iyi düşünmediğini görebiliyor anlıyordu.Necip gayri ihtiyari eli silahında,

-Evet Giziryan efendi sana son kez soruyorum.Hamalyan olayıyla ilgin neydi.Niçin bu olayın atılınmasını istemiyordunuz.Acaba içimizdeki yeni oluşumların afişe olmasından mı korktunuz.

-.....

-Gerçi siz istemeseniz de hepsi afişe olacak.Sanmayın ki devleti yönetenlerin gafletine birimler ve Türk halkı da düşer.Er geç bulacağız bu kirli elleri ve de koparacağız başlarını.Ama korkarım söylemezsen ilk kopacak baş seninki olacak.

Belki de bu son sözü Necip`in Giziryan`ı kendine getirmişti de...İşte ne olduysa o an olmuş büyük bir patlama olmuştu yakınlarında.Ses oldukça yakınlarından gelmiş,insanların çığlıkları onca derinlerde olmalarına rağmen duyuluyordu.

Oldukları yerde dengeleri bozulmuş sarsılmışlardı aynı zamanda.Giziryan gülüyordu,sanki imdat çığlıkları duyulmuş gibi.

-İşte komser dediğim oldu.Amarika beni öldü kabul edip faaliyete geçti.Korkarım daha bu ilki.Şehrin en işlek muhtelif yerlerinde en az beş patlama olacaktır ve herbirinde onlarca insan ölecek.Eğer beni bırakırsanız burdan bile durdurabilirim bu operasyonu.

Turan Necip`e Necip Turan`a bakmıştı,ne yapalım dercesine.Bir ülkenin böylesine vahşileşebileceğine imkan vermiyorlardı da Irak örneği ,Afganistan örneği yakın tarihimizin kara sayfasıydı.Biliyorlardı ki Amerika Giziryan için bu ilçeyi yok edebilirdi.Anı bir karar vermeleri gerekiyordu.Ya Giziryan` serbest bırakacaklar ya da şehrin insanlarıyla birlikte yok olmasını seyredeceklerdi.Gerçi Giziryan`ı bırakmalarının da bu karar verilmiş saldırıyı durduracağı şüpheli de olsa denemeye değerdi.Karargahı terketmeleri istendi sivil milislerden sadece Turan,Necip ve Giziryan kalmıştı.Telefonuna bataryayı takarak Giziryan'a uzattı Necip.Söyleyeceklerini dikte ederek .Aksi taktirde ölümü göze almışlardı Giziryan`la birlikte.Otuz saniye verilmişti bu saldırıyı durdurması ve kurtuluşu için Giziryan`a...

Giziryan direk Amerikaya ulaşmış durumu kısaca izah etmiş ve derhal patlamaların durdurulmasını istemişti.Hayatta olduğunu belirterek.Cia devreye girmiş yer tespiti için uyduları devreye sokmuştu da yeterli değildi bağlı olduğu süre.Direk incirlikle bağlantıya geçmişler bir dahaki emre kadar

durdurulmuştu patlama ve tüm operasyon.

Yirmi dört saat içinde bırakılacağını bu süre içinde herhangi bir operasyon olursa öldürüleceğini Turandan aldığı talimatlarla söylemişti Giziryan.Bu demekti ki biraz daha bu ekibin elinde kalacaktı Giziryan...Turan ve Necip ne yapacaklarını düşünüyorlardı.Giziryanı nasıl kimseye görünmeden şehrin uzak bir köşesine götürebilirlerdi.` Her yan tutulmuştur,dedi Turan.

-Evet,tutulmuştur da...

-Bir bildiğin çıkış yolu mu var dedi ,Turan.

-Var komserim merak etme,yalnız şu kefereden Hamalyan meselesini de öğrenirsek amacımıza tam ulaşmış oluruz.

-Onu bir şekilde hallederiz de bu heriften nasıl kurtulacağız.

-Bu üzerimizdeki bağlantımız olan ev sahibi güvenilir mi ?

-Evet,Şehit anası.

-Tamam o zaman,az sonra gelecek ambulansla onu alırlar ve de Giziryan`ı.

Kısaca planını anlatmıştı Necip.Hastahanedeki görevli acil servis doktoru da bu örgütün üyesiydi.Ancak telefon sinyali dinlenebileceği için şehre çıkmalı ve oradan aramalıydı talimatı vermek için.

Giziryan`la başbaşa kalmıştı Turan...Necip şehirde aylak aylak gezinmiş biraz takip edilip edilmediğini anlamak için ilgisiz yerlere girmiş çıkmış takip edilmediğini anladıktan sonra ilk bulduğu ankisörlü telefonda ulaşmıştı doktora.Şifreli olarak acil durumu bildirmişti,adresini de vererek.Zaten şehirde patlamanın verdiği panikle insanlar sinmiş ,dışarda polislerden ve de birkaç turistten başka kimsecikler yoktu.Polis sirenleri,ambulans sirenlerine karışıyordu.

Şehrin en işlek caddesinde bir çöp bidonuna konan bomba otuz kadar kişinin ölmesine ya da yaralanmasına neden olmuştu.Söylentiler Pkk`nın bombayı koyduğu yönündeydi.

NECİP BİRKEZ DAHA KİNLENMİŞTİ Amerikan ajanlarına karşı.Şimdi giziryanın yanında olsa belki de sıkardı kafasına.

Ancak bir görevi daha vardı, bu casusların cirit attığı şehirde yakalanmadan bu operasyonu sonlandırmak.Başarılı olamazlar da yakalanırlarsa belki de yeni bir Ergenekon dalgası ile sarsılacaktı ülke.

Turan,sessizce Giziryan`ın ardından yaklaşmış elindeki pamukla ağzını kapatmıştı.Sanki olacakları biliyormuşcasına hiç tepki vermeden gözlerini yumdu Giziryan.Az sonra gelen Ambulans önce yaşlı kadını almış daha sonra ambulansın gizli bölmesine Giziryan`ı.Geldiği gibi süratle gitmişti ambulans.Ambulans direkt hastahaneye girmiş hastayı bırakmıştı.Ancak Giziryan`dan hala bir haber yoktu...Aslında hasta diye indirilen Giziryan`dı.

Acil bölümünde yatırılmış,patlamada baygın bulunan kişilerden biridir diye not düşülmüştü başucuna...Bulduğu yer olarak da alındığı yerin tam ardındaki patlamanın olduğu yer

gösterilmişti.Üzerinden çıkan pasaport Amerikan pasaportuydu.Derhal Amerikan konsolosluğuna haber verilmiş ve ilgilenmeleri istenmişti.

Giziryan henüz gözlerini açmıştı ki karşısında emniyet güçlerini görünce tırsımış, ``yeniden mi`` demişti.Dokunulmazlık zırhına bürünmüş Amerikan konsolosunun gelmesini beklemişti.İfade vermeye de rıza göstermemişti.

Giziryan gelen Amerikan konsolosunun özel aracıyla kaçırılıyomuşcasına hastahaneden çıkarılmış,polisin gözetiminde... araç şehrin çıkışına kadar takip edilmişti.Gerçi bu takipten çok yol göstermeydi.Çünkü İçişleri bakanlığından emir gelmişti bu şahsın diplomatik dokunulmazlığı olduğuna dair ve ``Güvenli bir şekilde şehirden çıkışına yardımcı olunuz, diyordu.`` emirde.

Necip yoğun geçen gece ve gündüzden sonra Turanla kısa bir telefon konuşması yapmış,izin almıştı evine gitmek için.Şehir oldukça panik yaşıyordu gündüzki patlamadan dolayı.Gerçi artık polis ve ambulans sirenleri azalsa da tüm sağlık ve polis birimleri alarmdaydı.Artık şehrin yoğunluğu hastahaneye akmış,akşam eve gelmeyen yakınlarını arayan insanların çaresizliği vardı hastahanenin acil polikliniğinde.

Yaralı yakınlarının üzgün bakışları ,feryatları vardı gecenin karanlığında yankılanan.Henüz net sayı ve ölenlerin yaralananların listesi çıkarılmamış olmasından dolayı bir tedirginlik vardı hastahanedede.Zaman zaman bu tedirginlik hoş olmayan sahnelerin yaşanmasına neden oluyor küçük çaplı arbedeler yaşıyordu polisle yakınlar arasında.Sabırsızlık hat safhaya ulaştığında bir komser elinde buruşmuş bir kağıtla acilin kapısında göründü.Hareketlerinden ve yüz hatlarından zor bir görev üstlendiği belli oluyordu.Kapıda bekleyen insanların merak ve endişesi bir kat daha artmış hepsi yüreğini tutuyordu.Komser,
-Sevgili vatandaşlar, patlamada şehit olanlar ve yaralıların listesi henüz kesinleşti.Biliyorum hepiniz eliniz yüreğinizde bekliyorsunuz.İnanın bu görevi yapmak en zoru...Ölenlere Allahtan rahmet yakınlarına sabır diliyorum...Şunu da belirteyim ki bu hain saldırıyı yapanlar ergeç yakalanacak ve layık oldukları cezaya çarptırılacaktır...demiş ve listeyi ölenler,diyerek okumaya başlamıştı.

Turan acilin önündeki yüksekçe bir yere oturmuş elinde bir kalem kağıt notlar alıyordu...32 kişi ölmüştü bu saldırıda çoğu kadın ve çocuk otuz iki can diye not düştü kağıdın en tepesine.On sekiz de yaralı vardı beşi ağır olmak üzere.Liste açıklanırken eli yüreğinde oln onlarca kişinin feryadı çaresizliği bir kez daha şehrin karanlığını yırtarcasına yükseldi,dalga dalga yayıldı şehrin üzerinde.

Turanın gözleri isyan etmişti bu olanlara,ölenler içinde yakını sevdiği insanlar yoktu ama sebep olmak daha acı gelmişti...sessizce oturduğu yerden kalkmış nereye gittiğini bilmeden kaybolmuştu karanlığın içinde...

Necip eve vardığında evde korkuyla bekleyen ailesi onu sıkı sıkıya sarmış adeta korkularını

haykırmışlardı yaptıklarıyla.Çünkü gecenin bir vakti bilinmeyen bir telefonla evden çıkmış ve dönmemişti Necip.Onları korkutan necibin gitmesinden üçgün sonra bu patlama olmuş ve Necip yoktu ortada.Dahası birkaç kez ev takibe alınmış polis tarafından da basılmıştı birkaç kez.Bu olanlar korkmaları için yeterliydi.Eşi ağlamaktan kızaran gözlerini saklıyordu da nafile...bitap düşmüştü bu üç günlük sürede.Çocukları hergün yolunu gözlemişti...Nihayet sapaşağlam karşılarında görmek onları oldukça mutlu etmişti.